

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Valenty a soudců JUDr. Kateřiny Burešové a JUDr. Tomáše Němce ve věci žalobce [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], bytem [REDAKCE], zastoupeného Mgr. et Mgr. Petrou Šrámkovou Harantovou, advokátkou se sídlem v Plzni, Palackého 389/7, proti žalované [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], o žalobě z rušené držby, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 30.6.2014, č.j. 5 C 306/2014-10,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů odvolacího řízení .

O d ů v o d n ě n í

Shora označeným soud I. stupně ve výroku I. zamítl žalobu žalobce, aby byla žalovaná uložena povinnost ve prospěch žalobce zdržet se rušení držby spodního patra rozestavěné budovy – rodinnému domu na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE]. Ve výroku II. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. ve výroku III. uložil žalobci zaplatit soudní poplatek ve výši 2.000,-Kč do tří dnů od právní moci usnesení do pokladny Okresního soudu Praha – západ. Svě zamítavé rozhodnutí odůvodnil zejména tím, že žalobce podal žalobu z rušené držby po uplynutí subjektivní šestitýdenní prekluzivní lhůty dle § 1008 odst.1 NOZ. Bylo totiž prokázáno, že se žalobce o rušení držby (respektive o tom, kdo tuto držbu ruší) dozvěděl již dne 16.1.2014, samotnou žalobu však podal až dne 26.6.2014.

Proti tomuto usnesení podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání. Namítl v něm zejména, že soud I. stupně neposoudil otázku prekluze práva z rušené držby právně správně. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně změnil tak, že jeho návrhu bude zcela vyhověno.

Odvolací soud poté, co dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, a že je přípustné, přezkoumal usnesení soudu I. stupně v napadeném rozsahu, jakož i řízení, které mu předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

Soud I. stupně správně, aniž by se žalobou dále věcně zabýval, uzavřel, že žalobce podal svou žalobu z rušené držby ve smyslu § 176 a násl. o.s.ř. po uplynutí propadné subjektivní lhůty dle § 1008 odst.1 NOZ. Soud I. stupně v tomto směru správně uzavřel, že žalobce se o tom, kdo jeho tvrzenou držbu ruší, dověděl již dne 16.1.2014, kdy přičiněním žalované byl ze zmíněné nemovitosti (z jejího spodního patra) vyklizen bezpečnostní službou a následně mu bylo znemožněno tuto část této nemovitosti dále užívat. pokud pak žalobu z rušení této držby podal u soudu až dne 26.6.2014, učinil tak nepochybně po uplynutí šestitýdenní subjektivní prekluzivní lhůty ve smyslu § 1008 odst.1 NOZ.

